

over for tanken, men meget kritisk spørgende til selve forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det skal kunne betale sig at arbejde, bare ikke hvis man vil være f.eks. kommunalbestyrelsesmedlem eller medlem af et regionsråd, for ifølge beskæftigelsesministeren og regeringsordførerne skal der jo fortsat ske en modregning i kontanthjælpen af indtægter ved den slags virksomhed.

I Enhedslisten synes vi, det er oplagt, at man med det her forslag giver en mulighed for, at kontanthjælpsmodtagere ved siden af deres kontanthjælp kan tjene lidt ekstra på den ene eller den anden måde, så de også får mulighed for også økonomisk at komme videre end at være groet fast i den situation, hvor man skal bruge dagligdagen på at tænke på, hvordan man opnår de billigste tilbud i supermarkedet, og hvordan man sørger for måske en gang imellem at kunne vælge, hvad det er, man spiser, og hvad det er, man køber af andre daglige fornødenheder.

Med det som udgangspunkt er vi positive over for forslaget fra SF.

Kl. 19.35

Det har også været fremme af nogle i debatten her, at det handler om for kontanthjælpsmodtagere så hurtigt som muligt at komme ud af deres situation og komme i ordinært arbejde. Der ligger i det en formening om, at når folk ikke er i ordinært arbejde, så er det også deres egen skyld, for med det her forslag vil det jo ikke betyde, at man ikke fortsat som kontanthjælpsmodtager skal stå til rådighed for arbejde, stå til rådighed for aktivering, i det hele taget stå til rådighed for alt, hvad samfundet kræver af en, for at man kan komme så hurtigt som muligt tilbage på arbejdsmarkedet.

Tværtimod vil det her forslag medvirke til, at flere, måske ikke så mange, men i hvert fald flere også får et overskud til at komme ud over den daglige trummerum med at sørge for at få livet til at hænge bare nogenlunde sammen og begynde at engagere sig i nogle ting, f.eks. som domsmand eller som politisk aktiv. Vi ved jo godt, at den bedste måde for folk at komme videre med deres liv på er, at de også får en aktivitet, der kan bringe dem et skridt videre.

Jeg mener, at det her forslag på alle måder hænger godt sammen, og at det på alle måder også vil medvirke til, at flere af kontanthjælpsmodtagerne måske vil få en lille chance mere for at komme tilbage på arbejdsmarkedet og komme ud af den situation, de er i.

Til sidst for bare at gøre det sådan lidt forståeligt: Altså, når beskæftigelsesministeren fremhæver, at det her jo reelt kan betyde, at folk, som begynder at beskæftige sig f.eks. med kommunalpolitik i en kommunalbestyrelse, vil kunne komme helt op på at tjene op til 200.000 kr. om året, så siger jeg til mig selv, nå, og det skulle komme fra folk herinde, som er vant til en væsentlig højere indtægt, at vi har et samfund, hvor det skal være forkert, at nogle mennesker kan få en indtægt på 200.000 kr. om året ved at arbejde deltids – det er rigtigt – med politik som kommunalbestyrelsesmedlemmer, som vi ved tager meget tid.

Samtidig mener man, at det er så høj en indtægt, at det skulle friholde folk fra at begynde at søge arbejde. Der skal vi jo huske på, at hvis den person, vi snakker om, rent faktisk kommer i arbejde, sker der ikke nogen modregning af det vederlag, han modtager som kommunalbestyrelsesmedlem.

Af flere forskellige grunde synes jeg, at det er et godt forslag, og Enhedslisten støtter det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal ærlig indrømme, at det ikke kommer som et chok for mig, at det er blevet forkastet. Vi brugte også megen energi i 1980'erne på at få sat fokus på de forhold, som kommunalbestyrelsesmedlemmerne havde, når det drejer sig om folk på dagpenge, folk på efterløn, folk på SU. Derfor er et af formålene med at fremsætte det her forslag, at man både i ministeriet og hver enkelt parti begynder at overveje: Hvad er det egentlig for vilkår, vi giver kontanthjælpsmodtagere, når vi gerne vil åbne for, at de naturligvis også skal kunne deltage i det offentlige demokratiske liv?

Noget af det, som man helt i argumentationen for at afvise det har set bort fra, er, at der altså er forskel på at gå hjemme og gå i Netto og så det at være en del af det offentlige liv. Når man er en del af det offentlige liv, stilles der måske ikke direkte, men indirekte krav om, hvordan man går klædt, i hvilket omfang man tager bus-